

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12P/78/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823200855
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Svičinová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2023:7823200855.1

Uznesenie

Okresný súd Rožňava vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. Y., T.. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov: matka M. I., T.. XX.XX.XXXX, U. H. M. XXX/XX, Y. C. a otec T. Y., T.. XX.XX.XXXX, U. H. M. XXX/XX, Y. C., práv. zastúpený JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom Rožňava, Hviezdoslavova 4, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne zveril mal. W. Y., T.. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazal prispievať na jej výživu sumou vo výške 30 % životného minima mesačne, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca, z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Otec maloletej podal dňa 14.04.2023 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne zveril maloletú do jeho osobnej starostlivosti a matku zaviazal prispievať na výživu maloletej mesačne sumou vo výške 30 % životného minima. Svoj návrh odôvodnil tým, že s matkou maloletej žil na spôsob manželstva ako druh a družka od augusta 2021 až do 08. 04. 2023 v mieste jeho trvalého bydliska spolu aj s jeho rodičmi, kde mali vytvorené všetky potrebné podmienky na šťastný život a náležitú zdravú a správnu výchovu dcéry. Na veľkú sobotu toho roku, čiže 08. 04. 2023 sa matka maloletej rozhodla odsťahovať zo spoločnej domácnosti a ukončiť ich spolužitie. Otec tento jej postup hodnotí ako bezdôvodný v presvedčení, že matka nemala žiaden pádny dôvod na to, aby takto konala. Nič to však nemení na tom, že opustila ich oboch, teda nielen svojho druhu, ale aj ich dcéru, keď sa odsťahovala ku svojim rodičom do obce W. v okrese M.. Od uvedeného dňa sa o dcéru stará navrhovateľ, zabezpečuje všetky jej potreby, ako aj jej výchovu v prostredí, v ktorom všetci traja spolu žili, a to v mieste ich spoločného bydliska. Navrhovateľ má síce dcérku veľmi rád, ako aj ona jeho, čiže nemá žiaden problém s tým, že sa o ňu stará, ale uvedomuje si, že k jej zdravej výchove je potrebné, aby sa stýkala aj s matkou a aby aj matka mohla participovať na tejto výchove a preto sa snažil nakontaktovať sa na matku a oznámil jej, že hoci sa odsťahovala (aj so svojou 11 - ročnou dcérou pochádzajúcou z jej predchádzajúceho manželského vzťahu), má možnosť kedykoľvek sa s dcérou stýkať v podstate bez obmedzenia. Ona však s tým nesúhlasila, začala klásť podmienky, za akých sa s ňou chce stýkať a uviedla, že ona si dcéru zoberie a navrhovateľ ju v živote nikdy nevidí. Nechápe, prečo sa matka takto vyjadruje, veď navrhovateľ ju nijako v stykoch neobmedzuje, ba čo viac, tieto styky iniciuje a podporuje, naproti tomu matka sa vyhráža, že ak ona bude mať dieťa pri sebe, navrhovateľ sa s dcérou nevidí a ona mu styky zmarí. Všetci traja bývali spolu v kompletne zariadenej bytovej jednotke rodinného domu nielen pred narodením dcéry, ale aj po ňom, s čím jej matka samozrejme súhlasila, inak by tam nebola, čo už aj samo o sebe jasne preukazuje, že v predmetnej bytovej jednotke naozaj sú vytvorené všetky podmienky k tomu, aby dcérka mohla byť vychovávaná všestranne správne a zdravo. Naproti tomu matka sa odsťahovala ku svojim rodičom do dvojizbového bytu nižšej kategórie, v ktorom bývajú jednak jej rodičia, teraz už aj matka a jej dcéra. Nazdáva sa, že v takomto byte určite nie sú vytvorené tak vhodné podmienky na výchovu 9 - mesačnej dcéry, ako v prostredí u navrhovateľa, v ktorom aj doposiaľ vyrastala. Navyiac zo strany príbuzných matky, dcéru ešte nikto ani nevidel, čiže malé dieťa v útlom veku

by sa dostalo do cudzieho prostredia, v ktorom by bývala aj s ľuďmi, s ktorými ju síce viaže pokrvné puto, ale sú pre ňu cudzí, keďže sa s nimi ešte nikdy nestretla. Navrhovateľ je presvedčený o tom, že určite nie je v záujme ich maloletej dcéry, aby bola vyňatá z prostredia, v ktorom doposiaľ vyrastala a v ktorom sa cíti byť šťastná a cíti sa v ňom byť v bezpečí. Má veľmi úzku väzbu na navrhovateľa, má perfektný vzťah aj s jeho rodičmi, ktorí síce nebývajú s nimi v bytovej jednotke, ale v tom istom objekte, čiže sa v podstate každý deň stretávajú. Nazdáva sa, že nemôže byť ani len tých najmenších pochyb o tom, že je v najlepšom záujme dcéry, aby sa jej právne postavenie stabilizovalo, aby ani len náhodou nedošlo k tomu, ako sa neraz stáva, teda že si rodičia budú svoje dieťa „unášať“ raz jeden, raz druhý. Hoci sa matka rozhodla odsťahovať zo spoločnej domácnosti aj so svojou staršou (v danom prípade strednou) dcérou, 11 - ročnou X. C., nič neindikuje, aby sa dcéra vyňala zo svojho doterajšieho výchovného prostredia. Uvedené platí o to viac, že matka má možnosť kedykoľvek sa s dcérou, je u nich stále vítaná a aj týmto vyhlasuje, že je schopný garantovať, že ani z jeho strany, ale ani zo strany žiadneho príbuzného nedôjde k žiadnemu, ani len verbálnemu ataku na jej osobu. Je totiž evidentné, že rovnako je v záujme dcéry, aby bola vychovávaná nielen otcom, ale aj jej matkou, a to bez ohľadu na to, že dcérka už nie je kojenná a jej výchova by mohla byť zabezpečená (nežiaduco) aj bez priamej účasti matky. Z uvedeného dôvodu, vedomý si toho, že tento návrh matke skôr či neskôr bude doručený, resp. bude známy, aj týmto pozýva do ich domu za účelom realizácie jej kontaktov s dcérou. Myslí si, že potreby dcéry dokáže zabezpečiť aj bez pomoci matky a preto sa ani nechcel pôvodne dožadovať uloženia jej povinnosti prispievať na výživu dcéry, avšak bol poučený právnym zástupcom, že to sú peniaze patriace dieťaťu a je potrebné, aby výživné pre dieťa požadoval. V tomto smere, aby nebolo potrebné vykonať žiadne dokazovanie, rozhodol sa žiadať výživné len v minimálnej výške. Tento návrh odôvodňuje aj fakt, že matkin vzťah ku svojim deťom nie je optimálny, keďže ona je vždy veľmi nervózna, kričí na ne a voči jej vzťahu k jej deťom mal v minulosti výhrady už aj súd (konkrétne OS v Michalovciach), o čom svedčí najmä fakt, že najstaršia dcéra matky, G. C. (ktorá má 14 rokov a taktiež pochádza z matkinho predchádzajúceho manželského vzťahu) a ktorá pôvodne bola zverená do osobnej starostlivosti matky, sama iniciovala zmenu a žiadala byť zverená do osobnej starostlivosti svojho otca, ktorej požiadavke citovaným súdom bolo vyhovené. V danom prípade matka, ktorá opustila spoločnú domácnosť, ktorú pôvodne zdieľala s navrhovateľom, ako otcom ich maloletého dieťaťa, ale aj s ním samotným, sa snaží zneužiť svoje postavenie zákonného zástupcu a má snahu konať v rozpore s dobrými mravmi, hlavne však v rozpore so záujmami ich dcéry z jej doterajšieho výchovného prostredia a vylúčiť navrhovateľa nielen z jej výchovy, ale aj z akýchkoľvek kontaktov s ňou.

2. Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Podľa ust. § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

4. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

5. Podľa ust. § 367 ods. 1 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

6. Podľa ust. § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

7. Podľa ust. § 367 ods. 2 CSP, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do siedmich dní od doručenia návrhu. V tejto lehote súd uznesenie vyhotoví.

8. Podľa ust. § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Účelom neodkladného opatrenia je len nutná a dočasná úprava pomerov účastníkov, teda nejde o konečnú úpravu a je možné ho vydať len do času, kým sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci a navrhovateľ osvedčil v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia danosť svojho nároku. Nevyhnutným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Táto naliehavosť je príčinou, že súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia vo všetkých konaniach starostlivosti o maloleté deti je prioritný záujem dieťaťa.

11. Na základe vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletú do dočasnej starostlivosti otca a matku zaviazal prispievať na jej výživu, zamietol. Ako vyplýva zo samotného návrhu, maloletá sa v súčasnosti nachádza v starostlivosti otca. Starostlivosť o maloletú je zabezpečená, nie je ohrozený jej život ani zdravie. Matka síce odišla zo spoločnej domácnosti, avšak otec nijako nepreukazuje svoje tvrdenia o tom, že by sa mu matka nejakým spôsobom vyhrážala. Ba práve naopak, z sms komunikácie, ktorú otec predložil, vyplýva, že matka má záujem sa stretnúť s otcom maloletej a ten matku dokonca prosí, aby prišla k dieťaťu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že záujem maloletého dieťaťa nie je bezprostredne ohrozený, starostlivosť o maloletú je zabezpečená otcom a podľa tvrdenia otca matka má možnosť sa s dieťaťom stretávať, túto však nevyužíva. Súd je toho názoru, že pomery účastníkov nie je potrebné riešiť formou neodkladného opatrenia. V danom prípade otec dostatočným spôsobom neosvedčil naliehavosť potreby vo vzťahu k dočasnému zvereniu maloletej do jeho osobnej starostlivosti. Neodkladným opatrením je potrebné upravovať len tie pomery, kde existuje ich reálne ohrozenie. Hlavným dôvodom otca na nariadenie neodkladného opatrenia bolo, že matka opustila spoločnú domácnosť a majú medzi sebou nezhody. Zo samotného návrhu vyplýva, že starostlivosť o maloletú je riadne zabezpečená a preto nie je potrebné neodkladným opatrením rozhodovať o jej dočasnom zverení do osobnej starostlivosti jedného z rodičov. Je potrebné si uvedomiť, že rodičovské práva a povinnosti sú budované na základe rovnoprávneho postavenia otca a matky pri ich výkone, pričom je v záujme detí, aby im nebolo odňaté právo mať zabezpečený pravidelný osobný kontakt s oboma rodičmi. Ani jednému z rodičov nepatrí právo obmedzovať pri starostlivosti o dieťa druhého rodiča (pokiaľ o tom nerozhodne súd). Z vyššie uvedeného vyplýva, že záujem maloletej nie je bezprostredne ohrozený, rovnako ani jej život, či zdravie. O prípadnej zmene úpravy rodičovských práv a povinností bude rozhodnuté vo veci samej, keďže zo strany matky bol na tunajší súd podaný návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletej. Toto konanie sa vedie pod sp.zn. 12P/81/2023.

12. Neodkladné opatrenie má slúžiť na dočasné zabezpečenie ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov konania, v tomto prípade na zabezpečenie výživy maloletej v nevyhnutnej miere, pričom jeho použitie je namieste, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Základným predpokladom pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. V návrhu sa preto vždy musí uviesť právny dôvod ohrozeného nároku, prípadne aj jeho výška. Zároveň sa musia ponúknuť dôkazné prostriedky na osvedčenie ohrozeného nároku. Z povahy neodkladného opatrenia sa vyvodzuje, že nárok nemusí byť súdu dokázaný ako dôvodný, ale stačí, keď bol na súde aspoň osvedčený. Otec v návrhu nepredložil žiaden dôkaz a ani konanie osvedčujúce ohrozenie nároku. Samotná skutočnosť, že matka odišla zo spoločnej domácnosti a maloletá zostala bývať s otcom, ešte neosvedčuje naliehavú potrebu neodkladným opatrením nariadiť matke platiť výživné v nevyhnutnej miere. Pre absenciu akýchkoľvek relevantných tvrdení týkajúcich sa rozsahu potrieb detí, ako aj pomerom rodičov, nie je možné ani ustáliť aké konkrétne výživné zodpovedá rozsahu nevyhnutnosti podľa ust. § 366 CMP, ktorý rozsah je zásadne odlišný od rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vychádzajúcej z ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Otec k danému času žiadnym spôsobom nepreukázal, aké sú jeho zárobkové a majetkové pomery, aké sú jeho bežné mesačné výdavky, či je alebo nie je schopný zabezpečiť výživu pre maloleté dieťa aspoň v nevyhnutnom rozsahu. Keďže neponúkol žiadne dôkazné prostriedky na osvedčenie ohrozeného nároku, nesplnil jednu zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z tohto dôvodu súd zamietol aj návrh, ktorým by súd zaviazal matku prispievať na výživu maloletej v minimálnej výške, ako nedôvodný.

13. Súd dáva do pozornosti, že aj keď v tejto veci neuložil matke povinnosť prispievať na výživu maloletej v nevyhnutnej miere, matke nič nebráni dobrovoľne si plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť prispievať maloletej na jej výživu podľa svojich schopností a možností.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Rožňava.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 21 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.